

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010176
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519010176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovanej Q. Z., nar. XX.X.XXXX pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 29.4.2020, sp. zn. 8T/47/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.6.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaná

Q. Z., nar. XX.X.XXXX v W. M., trvale bytom A. - W., T. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, s poukazom na § 41 ods. 3 Trestného zákona, na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 29.4.2020 Okresný súd Piešťany pod sp. zn. 8T/47/2019 podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a celý výrok o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 zo dňa 26.4.2019, právoplatnom dňa 22.5.2019 a uznal obžalovanú Q. Z. vinnou z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaná vystupujúca pod identitou ako Q. B., v presnejšie neustálený deň mesiaca máj 2017 a následne v presnejšie neustálený deň mesiaca jún 2017, v priestoroch obchodného centra Aupark na ulici Nitrianskej v Piešťanoch, pod zámienkou investovania do nákupu a následnej lodnej prepravy a predaja obilia do Afriky, s prísľubom výnosu z obchodu, vylákala finančné prostriedky od poškodenej V. W., pričom v máji 2017 jednorazovo od poškodenej prevzala finančnú hotovosť 30.000 eur a v júni 2017 prevzala jednorazovo finančnú hotovosť 20.000 eur, avšak žiadny výnos v ňou prísľúbenej lehote do októbra 2017 poškodenej nevyplatila a ani napriek viacerým výzvam nevrátila finančnú hotovosť,

pričom už v čase prevzatia finančnej hotovosti nemala možnosť finančné prostriedky takto zhodnotiť a ani nemala v úmysle jej vyplatiť sľúbený výnos a ani vrátiť prevzaté finančné prostriedky, tieto použila na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobila manželom V. W. a W. W. z F. škodu vo výške 35.000 eur a ich synovi V. W. škodu vo výške 15.000 eur,

2. obžalovaná vystupujúca pod identitou ako Q. B., dňa 11.8.2017 pri golfovom ihrisku na Kúpeľnom ostrove v Piešťanoch a následne dňa 17.8.2017 v mestskom parku v Piešťanoch, pod zámienkou investovania do obchodu absorbujúceho i lodnú prepravu tovaru, s prísľubom výnosu z obchodu a garanciou návratnosti minimálne vkladu, vylákala finančné prostriedky od poškodenej F. M., pričom dňa 11.8.2017 jednorazovo od poškodenej prevzala finančnú hotovosť 5.000 eur a 17.8.2017 jednorazovo od poškodenej prevzala finančnú hotovosť 2.000 eur, avšak žiadny výnos v ňou prisľúbenej lehote do konca mesiaca august 2017 poškodenej nevyplatila a ani napriek výzvam poškodenej nevrátila finančnú hotovosť, pričom už v čase prevzatia finančnej hotovosti nemala možnosť finančné prostriedky takto zhodnotiť a ani nemala v úmysle jej vyplatiť sľúbený výnos a ani vrátiť prevzaté finančné prostriedky, tieto použila na nezistený účel pre vlastnú potrebu, čím spôsobila F. M. z V. N. M. škodu vo výške 7.000 eur.

3. obžalovaná vystupujúca pod dievčenským menom Q. B., v presne nezistenom čase najmenej od 6.8.2017 do 11.8.2017 pod zámienkou investovania a zhodnotenia finančných prostriedkov vylákala od poškodenej M. K. z F. N. M. finančnú hotovosť v celkovej výške 10.000 eur a to tak, že dňa 6.8.2017 vylákala poškodenú do kaviarne Elizabeth v kúpeľnom parku v Piešťanoch, kde poškodenej prezentovala ponuku podieľania sa na obchode ohľadne vývozu bývalých štátnych rezerv obilia do afrických krajín, na ktorom sa mali podieľať aj ľudia z vysokej slovenskej politiky s možnosťou vkladu 2.000 až 20.000 eur a s prísľubom zdvojnásobenia vložených finančných prostriedkov do troch mesiacov, na základe čoho takto vylákala od poškodenej dňa 8.8.2017 sumu 5.000 eur, ktoré jej poškodená odovzdala v pobočke piešťanskej B. B., a po tom, ako ju obvinená opätovne kontaktovala, že v prípade doinvestovania sumy poškodenou by bol jej výnos z investovania vyšší, jej poškodená dňa 11.8.2017 v kúpeľnom parku v kaviarni Elizabeth odovzdala ďalších 5.000 eur v hotovosti, pričom všetky takto vylákané finančné prostriedky sa obžalovaná zaviazala poškodenej aj s finančným výnosom vo výške 2-násobku investovanej sumy odovzdať do troch mesiacov, avšak výnos z investovania v stanovenej lehote poškodenej nevyplatila a ani poškodenej nevrátila prevzatú finančnú hotovosť, pričom už v čase prevzatia finančnej hotovosti od poškodenej nemala v úmysle jej vyplatiť sľúbený výnos a ani nevrátiť prevzaté finančné prostriedky, čím M. K. spôsobila škodu v celkovej výške 10.000 eur,

4. vystupujúca ako Q. B., s vopred premysleným úmyslom podvodne vylákať finančné prostriedky, vylákala od poškodenej F. M. finančnú hotovosť v celkovej výške 11.000 eur, a to takým spôsobom, že v presne nezistenom dni mesiaca september 2017 po predchádzajúcom telefonickom dohovore na osobnom stretnutí v OC Centrál v Bratislave na Metodovej ulici č. 6 prezentovala poškodenej možnosť výhodného investovania finančných prostriedkov do obilia s následným možným až 10 násobným zhodnotením investovanej sumy s návratnosťou financií a výnosom do konca roka 2017, pričom na základe tohto prísľubu poškodená najprv odovzdala v septembri 2017 v priestoroch OC Centrál obžalovanej sumu 4.000 eur, následne v nezistený deň mesiaca september 2017 pred bytovým domom T. F. X, A. odovzdala obžalovanej ďalšiu finančnú hotovosť vo výške 2.000 eur, a to na základe presvedčovania zo strany obžalovanej o výhodnosti investovania vyššej sumy, následne v presne nezistenom dni mesiaca október 2017 obžalovaná opätovne telefonicky kontaktovala poškodenú, aby doinvestovala ďalšie finančné prostriedky, ktoré jej budú vyplatené do konca roka 2017 a poškodená jej v priestoroch OC Centrál na Metodovej ulici 6 v Bratislave odovzdala ďalšie peňažné prostriedky vo výške 5.000 eur, pričom obžalovaná poskytnuté finančné prostriedky neinvestovala, v dohodnutom termíne peniaze nevrátila, pričom už v čase prevzatia finančnej hotovosti od poškodenej konala s úmyslom nevrátiť finančné prostriedky poškodenej, čím týmto svojim protiprávnym konaním spôsobila poškodenej F. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. XX, M. škodu v celkovej výške 11.000 eur.

Za to okresný súd obžalovanej uložil podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona, s poukazom na § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zároveň obžalovanú zaviazal nahradiť poškodeným: V. W., nar. XX.X.XXXX a W. W., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom F. XXX spoločne škodu vo výške 35.000 eur, V. W., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX škodu vo výške 15.000 eur, F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX/XXX, V. N. M. škodu vo výške 7.000 eur, M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, F. N. M. škodu vo výške 10.000 eur a F. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. XX, M. škodu vo výške 10.500 eur.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že po prednesení obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní a po poučení podľa § 257 Trestného poriadku obžalovaná urobila vyhlásenie, že je vinná

zo spáchania skutkov 1 až 3 tohto rozsudku tak, ako sú jej tieto tri skutky kladené za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Piešťany Pv 457/18/2204 zo dňa 7.8.2019, pričom po kladnom stanovisku prokurátora prvostupňový súd toto vyhlásenie obžalovanej uznesením prijal. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovanej, ktorá sa ku všetkým trom skutkom uvedeným v obžalobe Okresnej prokuratúry Piešťany priznala, prvostupňový súd nevykonával vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Prvostupňový súd posúdil tri skutky v prejednávanej trestnej veci ako aj skutok z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 a mal za to, že ide o čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu podvodu, nakoľko všetky štyri skutky spáchala obžalovaná a spája ich objektívna súvislosť v čase (skutky boli spáchané v období od mája 2017 do októbra 2017), v spôsobe ich spáchania (zámienka investovania peňazí do obchodu s obilím s príslubom vysokého a skorého výnosu) a v predmete útoku (vylákание finančnej hotovosti), ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Za skutok vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 bolo obžalovanej oznámené vznesenie obvinenia dňa 17.9.2018 a za skutky v danej trestnej veci bolo obžalovanej oznámené vznesenie obvinenia dňa 12.2.2019, resp. dňa 15.2.2019, teda obžalovaná pokračovala v konaní skôr, ako jej bolo oznámené vznesenie obvinenia.

Vzhľadom na to, že prvostupňový súd uznával obžalovanú za vinnú z troch skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Piešťany na základe jej vyhlásenia o vine, ktoré prijal, a tieto skutky sú ďalšími čiastkovými útokmi, ktoré tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, resp. trestný rozkaz, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zrušil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku skorší trestný rozkaz čo do výroku o vine o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Pri viazanosti skutkovými zisteniami v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 zo dňa 26.4.2019, prvostupňový súd znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, teda rozhodol o vine obžalovanej vo vzťahu ku všetkým štyrom skutkom pod bodmi 1 až 4 rozsudku. Posúdením konania obžalovanej vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 ako čiastkového útoku pokračovacieho zločinu podvodu sa právna kvalifikácia skutku obžalovanej oproti obžalobe podanej Okresnou prokuratúrou Piešťany nemenila, nakoľko aj po doplnení čiastkového útoku z konania Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 do tohto konania, zostala právna kvalifikácia nemenná, nakoľko škoda sa zo sumy 67.000 eur síce zvýšila na 78.000 eur, avšak stále ide o značnú škodu, rovnako tak obžalovaná spáchala skutok na viacerých osobách už čiastkovými útokmi v obžalobe v danej trestnej veci.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku okrem iného uviedol, že obžalovanej zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaná sa k trom skutkom pod bodmi 1 až 3 rozsudku priznala, tieto úprimne oľutovala a po oboznámení pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 sa priznala a oľutovala aj skutok v tejto veci. Čo sa týka prirážajúcich okolností mal prvostupňový súd z registra trestov obžalovanej preukázané, že už bola za trestné činy odsúdená, avšak u odsúdení, na ktoré mohol prvostupňový súd prihliadať išlo v oboch prípadoch o odsúdenia za zločiny, a to vo veci Obvodného súdu Bratislava 5 sp. zn. 2T/102/1995, kde bola okrem iného odsúdená pre § 250 odsek 1, odsek 4 zákona č. 140/1961 Zb., kde bola v tom čase sadzba 5 rokov až 12 rokov a vo veci Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 4T/143/2004, kde bola odsúdená za § 187 odsek 1, písmeno b), c), d), odsek 3 písmeno b) zákona č. 140/1961 Zb., kde bola sadzba 3 roky až 10 rokov. S poukazom na § 437 odsek 1 Trestného zákona trestné činy obžalovanej spáchané podľa zákona č. 140/1961 Zb. v konaní Obvodného súdu Bratislava 5 sp. zn. 2T/102/1995 a v konaní Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 4T/143/2004 vykazujú znaky zločinu, preto prvostupňový súd na tieto dve odsúdenia neprihliadal ako na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, ale ako na okolnosť podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona. Preto prichádzalo do úvahy použitie ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona.

Súčasne však prvostupňový súd u obžalovanej zistil okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, keďže opätovne spáchala zločin. Aplikácia ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona súčasne nevyklučuje použitie ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona, preto bolo potrebné vykonať úpravu trestnej sadzby s prihliadnutím na § 38 odsek 8 Trestného zákona s poukazom na obe ustanovenia, teda § 38 odsek 3 Trestného zákona aj § 38 odsek 5 Trestného zákona. Vzhľadom na to, že Trestný zákon výslovne nešpecifikuje v akom poradí treba v tomto prípade vykonať úpravu trestnej sadzby, treba vychádzať zo systematiky zákona ako aj zo zásady priaznivejšieho výkladu v prospech obžalovanej. Samotná systematika ustanovenia § 38 Trestného zákona určuje, že najskôr treba zohľadniť pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností, čo prvostupňový súd urobil a zistil prevahu poľahčujúcich okolností nad prirážajúcimi, teda použitie

ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, kedy sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanej tak bola najskôr upravená trestná sadzba v trvaní 3 roky až 10 rokov podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona na 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov (teda horná hranica ustanovenej trestnej sadzby bola znížená o jednu tretinu, pričom základom na toto zníženie bol rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby, čiže súd hornú hranicu 10 rokov znížil o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby, teda o 2 roky a 4 mesiace). Vzhľadom na to, že obžalovaná opätovne spáchala zločin, bolo potrebné po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona pristúpiť aj k úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, a to tak, že sa zvýši dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, kde súd vychádzal z už upravenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov, kde zvýšil v prihladnutím na § 38 ods. 8 Trestného zákona dolnú hranicu o jednu polovicu, a obžalovanej tak ukladal trest v sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 7 rokov a 8 mesiacov (rozdiel medzi hornou hranicou 7 rokov a 8 mesiacov a dolnou hranicou 3 roky, je 4 roky a 8 mesiacov, z čoho polovica je 2 roky a 4 mesiace, ktoré súd pripočítal k dolnej hranici trestnej sadzby). Takto vykonaná úprava hornej a dolnej hranice trestnej sadzby vychádza zo systematiky Trestného zákona a je aj pre obžalovanú priaznivejšia. Prípadný opačný postup, teda úprava trestnej sadzby najskôr podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona a potom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, by jednak nezodpovedal systematike Trestného zákona a jednak by bol pre obžalovanú nepriaznivejší. Okrem toho takýto postup aplikácie ustanovenia § 38 Trestného zákona nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Trestného zákona ani z judikatúry.

Prvostupňový súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, nakoľko má za to, že takto uložený trest je dostatočný na jej nápravu a spĺňa aj požiadavku generálnej prevencie. Keďže okolnosť, že sa obžalovaná už v minulosti majetkovej trestnej činnosti dopustila, bola zohľadnená vo zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby, prvostupňový súd s prihladnutím aj na to, že predchádzajúcej majetkovej trestnej činnosti sa dopustila viac ako 20 rokov pred spáchaním tejto trestnej činnosti, ukladal obžalovanej trest na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby, zohľadniac aj skutky v tejto veci a nimi spôsobenú celkovú škodu. Obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovaná spôsobila trestným činom poškodeným V. W. a W. W. spoločne škodu vo výške 35.000 eur, V. W. škodu vo výške 15.000 eur, F. M. škodu vo výške 7.000 eur a M. K. škodu vo výške 10.000 eur, ktorú škodu si poškodení riadne a včas do skončenia prípravného konania uplatnili, preto prvostupňový súd obžalovanú zaviazal na náhradu tejto škody. Keďže prvostupňový súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019, čo do výroku o vine aj treste, bolo potrebné opätovne rozhodnúť o náhrade škody pre tento čiastkový útok, preto prvostupňový súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť škodu aj poškodenej F. M. v uplatnenej výške 10.500 eur.

Voči predmetnému rozsudku čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany, pričom vo vzťahu k ostatným výrokom sa vzdal práva na podania odvolania. Podľa názoru prokurátora prvostupňový súd správne aplikoval §38 ods. 5 Trestného zákona, avšak použil pri zvýšení dolnej hranice v zmysle tohto ustanovenie nesprávny aritmetický výpočet. Prvostupňový súd mal vychádzať podľa §38 ods. 8 Trestného zákona, kedy na zvýšenie a zníženie trestných sadzieb podľa § 38 ods. 3 až 6 sa použijú sadzby uvedené v osobitnej časti trestného zákona, preto mal vychádzať z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou, čo je v danom prípade 10 mínus 3 sa rovná 7, delené 2 sa rovná 3 a pol a túto hodnotu mal pripočítať k spodnej hranici 3 rokov, čím vychádza spodná hranica trestnej sadzby 6 rokov a 6 mesiacov. So zaradením do minimálneho stupňa stráženia prokurátor súhlasil.

K podanému odvolaniu prokurátora sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 30.5.2020. Obhajoba uviedla, že podané odvolanie považuje za nedôvodné a že sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu v predmetnom rozsudku. Považuje ho za vecne správne. Navrhla, aby Krajský súd v Trnave predmetné odvolanie Okresnej prokuratúry Piešťany voči výroku o treste napadnutého rozsudku zamietol v celom rozsahu ako nedôvodné a predmetný rozsudok Okresného súdu Piešťany potvrdil.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené

zákonne podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 30.6.2020, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaná ako obhajca obžalovanej, pričom procesné strany zotrvali na svojich vyjadreniach.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak nie preto, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona v kombinácii s aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, ale preto, že prvostupňový súd vôbec nemal ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona aplikovať.

Prvostupňový súd tak uložil trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo je dovolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, preto odvolací súd musel na túto chybu napadnutého výroku o treste rozsudku prvostupňového súdu v zmysle § 317 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku prihliadať ex offo.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste, že vzhľadom k tomu že u odsúdení, na ktoré mohol prvostupňový súd prihliadať (v konaní Obvodného súdu Bratislava 5 sp. zn. 2T/102/1995 a v konaní Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 4T/143/2004) išlo v oboch prípadoch o odsúdenia za zločiny, preto na tieto dve odsúdenia neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, ale ako na okolnosť podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona a preto prichádzalo do úvahy použitie ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Odvolací súd má za to, že pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona sa § 37 písm. m) Trestného zákona neaplikuje vtedy, pokiaľ ide u obžalovaného o jediné odsúdenie za zločin (na ktoré sa nehľadí akoby nebol odsúdený) bez existencie iných odsúdení. Pokiaľ však okrem jedného odsúdenia obžalovaného za zločin existuje aj iné odsúdenie obžalovaného (na ktoré sa nehľadí akoby nebol odsúdený), či už za prečin alebo zločin, je potrebné okrem aplikácie § 38 ods. 5 Trestného zákona za splnenia ostatných zákonných podmienok aplikovať aj ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona. Ak by sa totiž pripustil výklad prvostupňového súdu, potom obžalovaný, ktorý bol niekoľkokrát (dva a viac) odsúdený za zločin, by bol v neprimeranej výhode oproti obžalovanému, ktorý bol raz odsúdený za zločin a zároveň bol (raz alebo viackrát) odsúdený za prečin.

Keďže obžalovaná bola dvakrát odsúdená za zločin a na tieto odsúdenia sa nehľadí akoby nebola odsúdená, bolo u nej na mieste aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona (opätovne spáchaný zločin) - vo vzťahu k jednému odsúdeniu za zločin, ako i prihliadnúť na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (už bola za trestný čin odsúdená) - vo vzťahu k druhému odsúdeniu za zločin. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak bol vyrovnaný (1:1) a preto neprichádzalo do úvahy kombinované použitie ustanovení § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona, ale iba ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona a teda bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (tri roky až desať rokov) o jednu polovicu. Základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby bol v zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (10 rokov - 3 roky = 7 rokov). Správne zvýšená dolná hranica trestnej sadzby je po takejto úprave (3 roky + (7 rokov/2)) 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a o treste obžalovanej rozhodol sám tak, že podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, s poukazom na § 41 ods. 3 Trestného zákona, uložil obžalovanej spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne (teda na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby). Odvolací súd obžalovanú zaradil na výkon uloženého trestu rovnako ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest považuje odvolací súd za primeraný, zákonný a spravodlivý, spĺňajúci tak generálnu ako i individuálnu prevenciu.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že nakoľko odvolací súd svojim rozsudkom zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, má za to, že výrok, ktorým prvostupňový súd podľa § 41

odsek 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a celý výrok o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/38/2019 zo dňa 26.4.2019, právoplatný dňa 22.5.2019, zostal nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.